

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący kwestionuje decyzję Komisji w sprawie jego rekrutacji w grupie zaszerogowania B*4 zamiast w grupie B3 (B*7), jak zostało to zaznaczone w pierwszej ofercie rekrutacyjnej Komisji. Ze względu na to, iż Komisja zmieniła jednostronnie zasadniczy element jego umowy o zatrudnienie powołuje się on na naruszenie zasady polegającej na tym, że umowy posiadają moc ustawy dla umawiających się stron.

Skarżący podnosi również naruszenie zasady równości traktowania, niedyskryminacji i ochrony uzasadnionych oczekiwań jak również naruszenie reguł wezwania do zgłaszania kandydatur.

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2005 r. przez Q przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-252/05)

(2005/C 229/55)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Q. (pełnomocnicy: Stéphane Rodrigues i Yola Minatchy, avocats) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Q. wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylenie, na ile to konieczne, decyzji Komisji z dnia 29 marca 2005 r. oddalającej zażalenie skarżącej wniesione w dniu 29 listopada 2004 r. od dorozumianych decyzji Komisji nieuwzględniających złożonego na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego wniosku z dnia 29 kwietnia 2003 r. o pomoc i ochronę przed nękaniami psychicznymi, jak również wniosków o natychmiastowe podjęcie kroków zaradczych z dnia 7 maja 2004 r. i 24 maja 2004 r.;
- 2) uchylenie decyzji Komisji z dnia 4 maja 2005 r. zawierającej odpowiedź na zażalenie skarżącej z dnia 20 grudnia 2004 r., jak również sprawozdania z przebiegu jej kariery zawodowej za okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.;
- 3) stwierdzenie odpowiedzialności Komisji za zaskarżone decyzje oraz ustalenie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącej;

4) zasądzenie na rzecz skarżącej odszkodowania i zadośćuczynienia za doznane krzywdy w kwocie 250 000 euro;

5) obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca, urzędniczka Komisji, utrzymuje, że jest ofiarą nękania psychicznego ze strony przełożonych, które miało polegać z jednej strony na izolowaniu zawodowym, a z drugiej strony na jej dyskredytowaniu oraz narażaniu jej zdrowia poprzez destabilizację psychiczną.

Składając niniejszą skargę nie zgadza się, po pierwsze, z dorozumianymi decyzjami Komisji nieuwzględniającymi jej wniosku o pomoc i ochronę przed nękaniami psychicznymi złożonego na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego, a po drugie, ze sprawozdaniem z przebiegu jej kariery zawodowej za okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r.

Skarżąca podnosi ponadto fakt naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego, a także niedopełnienie przez Komisję ciążących na niej obowiązków pomocy, staranności i dobrej administracji.

Co się tyczy sprawozdania z oceny, podnosi ona zarzut oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenie przepisów proceduralnych.

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2005 r. przez José Fernandez Tunona przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-253/05)

(2005/C 229/56)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga José Fernandez Tunona, zamieszkałego w Beersel (Belgia), reprezentowanego przez Lucasa Vogela, avocat, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji podjętej w dniu 21 marca 2005 r. przez organ właściwy do zawierania umów (podanej do wiadomości dnia 22 marca 2005 r. i odebranej dnia 24 marca 2005 r.), na mocy której oddalono wniosek — zakwalifikowany ponownie jako zażalenie — złożony przez skarżącego w dniu 23 listopada 2004 r. przeciwko decyzji ustalającej klasyfikację i wynagrodzenie skarżącego jako członka personelu kontraktowego zgodnie z postanowieniami umowy podpisanej w dniu 23 sierpnia 2004 r.
- w razie konieczności uchylenie również pierwotnej decyzji, na mocy której ustalono klasyfikację i wynagrodzenie skarżącego jako członka personelu kontraktowego, zgodnie z umową podpisaną w dniu 23 sierpnia 2004 r.
- zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania w wysokości 25.000 EUR, z wyraźnym zastrzeżeniem późniejszego podwyższenia, obniżenia lub uściślenia tej kwoty.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący, były członek personelu pomocniczego (kategoria D, grupa VIII, klasa 4), któremu w następstwie zatrudnienia jako członka personelu kontraktowego obniżono wynagrodzenie, chociaż wykonywane przez niego obowiązki pozostały niezmiennione, skarży decyzję organu administracyjnego ustalającą klasyfikację i wynagrodzenie skarżącego jako członka personelu kontraktowego w I grupie stanowisk, grupa zaszerogowania 1, stopień 1.

Na poparcie swych żądań skarżący wskazuje na:

- naruszenie art. 3a ust. 1a oraz art. 80 ust. 2 i 3 warunków zatrudnienia innych pracowników oraz popełnienie w sprawie rażącego błędu w ocenie, ponieważ skarżący w momencie zatrudnienia w charakterze członka personelu kontraktowego został sklasyfikowany do grupy stanowisk, która nie odpowiadała teoretycznemu opisowi jego kompetencji ani zadaniom, które w rzeczywistości były mu powierzane,
- nieuwzględnienie art. 80 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników przy procedurze wyboru stanowisk, które mogą być powierzone personelowi kontraktowemu oraz przy określaniu grupy, do której każde z tych stanowisk należy, z uwagi na to, że zadanie to zostało wykonane przez „Task Force” o nieznanym oraz niekontrolowanym składzie i sposobie funkcjonowania, chociaż postanowienia regulaminu nakazują odbycie konsultacji z Komitetem ds. Regulaminu Pracowniczego,

- naruszenie zasady niedyskryminacji, ponieważ z powodu zaskarżonej decyzji skarżący zmuszony jest do podjęcia tych samych obowiązków, które były mu poprzednio powierzane za wyraźnie niższe wynagrodzenie i w sytuacji całkowitej niepewności zatrudnienia, podczas gdy w ramach Komisji te same obowiązki wykonywane są przez urzędników, którzy, korzystając z postanowień regulaminu, cieszą się pewnością zatrudnienia oraz znacznie wyższym wynagrodzeniem.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2005 r. przez Fachvereinigung Mineralfaserindustrie e.V. Deutsche Gruppe der EURIMA — European Insulation Manufacturers Association przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-254/05)

(2005/C 229/57)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 6 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Fachvereinigung Mineralfaserindustrie e.V. Deutsche Gruppe der EURIMA — European Insulation Manufacturers, Düsseldorf (Niemcy), reprezentowanej przez T. Schmidt-Köttersa, Rechtsanwalt, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 lutego 2005 r. dotyczącej pomocy państwa N 260b/2004 — Niemcy — Przedłużenie programu wspierającego stosowanie materiałów izolacyjnych wytwarzanych z surowców odnawialnych (pomoc państwa N 694/2002 — Niemcy)
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 11 lutego 2005 r. w sprawie C (2005) 379 dotyczącej pomocy państwa N 260/b/2004 — Niemcy. W zaskarżonej decyzji Komisja uznała, że przedłużenie programu wspierającego stosowanie materiałów izolacyjnych wytwarzanych z surowców odnawialnych (pomoc państwa N 694/2002) jest zgodne z Traktatem WE.